

lagte Forslag bliver vedtaget, er det som et Gravkammer, hvor Ministerens Forslag gemmes hen indtil videre. Jeg nævnede ikke et Ord om, hvorvidt den højttærede Minister havde Lyst til siden at have denne Barnepige, bestaaende af 27 Medlemmer, det bliver Ministerens Sag.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg havde sagt, at Præsterne ere Menighedens Tjenere. Det sagde jeg i Fjor, det siger jeg i Aar, og det vedkender jeg mig fremdeles. Jeg kender godt den Opfattelse, at naar Præsterne kalde sig og andre kalde dem Menighedens Tjenere, saa vil man gerne lægge den Betydning ind deri, at Menighedens Tjenere betyder Herrens Tjenere i Menigheden, men det er i mine Øjne kun en Talemaade. Jeg troede, at det ærede Medlem vidste, at efter Luthers Opfattelse af Folkekirken og Kristenheden ere vi allesammen Præster og allesammen for saa vidt Tjenere, og saa ere vi allesammen Herrens Tjenere og hinandens Medtjenere. Men sikkert er det desuden, at Præsterne have en særlig Tjenergerning i Menigheden og mod Menigheden, og at de derfor lønnes af Menigheden. Det benægter det ærede Medlem dog ikke.

Saa udtalte det ærede Medlem om Præsternes Enighed, at jeg havde nævnt, at der var Disharmoni til Stede, og det er sandt, det er der. Det undrer mig lidt, at det ærede Medlem ikke ser, at hvis Ministeren nedsætter en Kommission, kan den, dersom han vælger, som han vil have det, og han maatte være fristet til, repræsentere hans Mening og enkelte andres Mening, men ikke Kirkefolkets. De, der skulde repræsentere Kirkefolkets, maa vælges af Kirkefolket selv. I den Forstand repræsenterer den danske Rigsdag det danske Folk; men vare vi alle kongevalgte eller valgte af Klasser, kunde vi ikke siges at repræsentere det danske Kirkefolk. — Dernæst beklagede han, at Præsterne ingen Repræsentanter have her i Rigsdagen. Det kan jeg ogsaa beklage, og jeg har tidt tænkt paa, hvad der kan være Grunden dertil, og jeg tror nok, at jeg kan regne ud, hvad der har været Grunden dertil. Tidligere var der ikke saa faa Præster, der vare Medlemmer af Rigsdagen, nu er der ingen, og det er sikkert, fordi Præsterne have indtaget en Stilling paa den borgerlige Lovgivnings Omraade, som gik imod Folkets Villie, og saa have de ikke kunnet vælges. Men der sidder ingen til Doms over Vælgerne, de have Lov til at lade være med at vælge Præster, og det maa Præsterne finde sig i, medmindre de kunne

indtage en saadan Stilling paa den borgerlige Lovgivnings Omraade, at de kunne blive valgte af Folk, saa ville de ogsaa nok komme herind. Forholdet kan være beklageligt, men der er intet derved at gøre.

Saa talte jeg om, at jeg kendte en anden Røst ved Siden af den høje Røst eller den store Røst, eller hvad jeg nu skal kalde det, som Flertallet omtaler. Ja, jeg nævnede to andre Røster, jeg nævnede den skarpe og skærende Røst, den ligner ikke den bløde danske Røst, og jeg maa sige, at den tiltaler mig ikke, men den er berettiget, naar den holdes inden for Lovens Grund. Men jeg omtalte en anden Røst, det er den, der har lydt fra det store Flertal af Kirkefolket, den har jo lydt sagtmodig og stiltfærdigt, og den har stadig holdt Kravet fast i over 50 Aar. Det er kun meget lidt, den har naaet, men dog noget, jeg nævnede det før. nemlig Sognebaandsløsningsloven og Valgmenighedsloven.

Spørgsmaalet om det andet Tings Afvisning af Forslaget skal jeg ikke komme videre ind paa, og jeg skal heller ikke omtale det nedsatte Udvalg.

Nordby: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg finder Anledning til at komme med. Den ærede sidste Taler fremkom med et nyt Ord under denne Sags Behandling, som jeg med det samme vil fasøslaa, at han skal have Æren af. Han benævnte nemlig Kommissionen eller det Udvalg, her er Tale om, en Barnepige. Det er jo en hel ny Benævnelse for denne Sammensætning af Mænd, og jeg vil ganske overlade til ham Æren for at have beriget Sproget med et helt nyt Ord, naar han kalder den Kommission, der er Tale om at nedsætte, for en Barnepige, og skal ikke opholde mig mere derved.

Saa rettede det ærede Medlem en Bebrejdelse imod mig, idet han mente, at jeg var uvidende om, at Luther har sagt, at vi ere alle Præster. Jeg trænger til at lære meget mere, det indrømmer jeg, og jeg er nogenlunde lærvillig, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at saa meget vidste jeg, at Luther har sagt det og holdt paa det, men paa den anden Side maa jeg indrømme, at jeg ikke vidste, at Luther derud fra drog den Slutning, at Teologerne, dem, som vi benævne Præster, saa kun vare Menighedens Tjenere . . . (S. Jensen: Jeg sagde ikke: kun!) . . . Ja, ja, altsaa, at de ere Menighedens Tjenere, og at de ikke maa benævnes Guds Tjenere i Menigheden; det har jeg aldrig tænkt mig,